

Nehéz műfaj a beszéd manapság, amikor véleményvezérek és megmondó emberek tömegei zúdíjtják ránk gondolataikat.

Olyan világban élünk, amelyben leginkább a saját hangunkat szeretjük hallani, a saját jogainkat helyezzük előtérbe, és abszurd módon, az interneten osztjuk meg magánszféránk legapróbb zugait.

S mindeközben – Tisztelt Hölgyeim és Uram – elfelejtettünk valami nagyon fontosat. Elfelejtettük megkérdezni a másikat: Ő hogy van?

Megfeledkeztünk a körülöttünk élő emberekről, arról, hogy vannak mindenkit érintő, közös ügyek, amelyektől nem csak a jelen helyzetünk, hanem a jövőnk is függ.

Szépen lassan tényleg megfeledkezünk az igazán fontos dolgokról, talán még arról is, hogyan kell okos telefon nélkül élni.

Látva ezeket a problémákat – a megyei önkormányzat nevében – én először is azt kérdezem meg – Tisztelt Vendégeink, Tisztelt Államtitkár Úr, Professzor Úr, s legfőképpen Kedves Civilek – Önök hogy vannak? Miben tudunk segíteni? Hogy telt az elmúlt év?

Ugyanis mi hiszünk abban, hogy sokszor nem is kell több, mint egy kis figyelem, egy gesztus, vagy a tőlünk telhető, akár legcsekélyebb támogatás – hiszen sokaknak ez is óriási segítség.

Tisztelt Civil Képviselők! Kedves Vendégeink!

Ahogy már említettem, folyamatos a változás, nem csak globális, hanem a legalsóbb szinteken is. Nem tartozom azokhoz, akiket gyengéd szálak fűznek a régi idők, dicsőséges megyei önkormányzatához.

Mert a karcsúbb megye – bár csekélyebb forrásokkal rendelkezik – továbbra is úgy gondolja, hogy a jó ügyeket, igenis érdemes támogatni.

S a körülmények ugyan változnak, a civil lelkesedés nem hagy alább, egyszerűen tovább hajtja a jól működő, közösségi gépezetet. A megye pedig, örömmel besegít egy kis üzemanyaggal.

Kedves Hölgyeim! Tisztelt Uraim!

Az állam úgy tekint a civil szervezetekre, mint segítségre, mégpedig abban a munkában, amelyet a civilek sokkal eredményesebben tudnak elvégezni.

Vannak olyanok is, akik tudományosan vizsgálják a civil szektort, és egészen pontos meghatározásokat alkotva kategorizálják őket.

Én – körbe nézve a teremben - személy szerint csak azt mondanám: Önök egyszerűen, jóra való emberek.

Úgy gondolom, maga a kifejezés is találó. Sőt, kifejezetten szép, hiszen mindannyian önként tesznek jót, méghozzá igen jó eszközökkel, ha az eredményeiket vesszük figyelembe.

A megyei önkormányzat megbecsüléssel tekint a civil szervezetekre, melyeket a mai rendezvényen, mint jó példákat állít a figyelem középpontjába.

Fontos, hogy a Tolna megyében élő emberek lássák, kik helyezik el azokat a bizonyos építőköveket, melyekkel tovább gyarapodunk.

S bátran mondhatjuk azt is, hogy számos területen, hiszen különböző közösségek, más-más önszerveződési formában, egészen eltérő ügyeket képesek, kiválóan mentorálni.

Bár a nyugati demokráciákhoz képest, hazánkban csak később eresztett gyökeret a civil mozgalom, mára mégis számtalan nagyszerű példája van annak, hogyan lehet önkéntesen, egy kis támogatással, és óriási elszántsággal, maradandót alkotni.

Egyrészt szívből gratulálok Önöknek, másrészt kívánom, hogy folytassák ezt a nehéz, egyben szép missziót!

Tisztelt Vendégeink!

Végző gyanánt annyit üzenek mindenkinek: vegyenek példát a megye civiljeiről, akik nem feledkeztek meg a körülöttük élő emberekről, és a jövőt érintő, közös, jó ügyekről!

Sok sikert kedves civilek! Sok sikert Tolna megye!